http://colectii.toateblogurile.ro/2012/06/03/saptamana-presei-%E2%80%A6-democrate-1948/

3 iunie 2012

Săptămâna presei … democrate – 1948

Filed under: filatelie — Cornelius Ionescu @ 22:59

Săptămâna presei … democrate, cu supratipar – 1948
Un supratipar pus degeaba, ce nu aduce nici o informație nouă, nu este un supratipar, este doar o ştampilă

Anul 1948 a început sub auspicii nefaste. Regele Mihai, ultimul stâlp al democrației, tocmai fusese obligat prin amenințări şi şantaj să abdice. PCR-ul a înghițit PSD-ul, luându-şi acum numele, pentru un timp, de PMR. Conducătorii partidelor politice zise istorice erau în puşcării, prin diferite înscenări şi abuzuri. Începe valul de arestări, care nu îl ocoleşte nici pe Lucrețiu Pătrăşcanu, cel ce i-a lins degeaba pe sovietici. A fost încropită o judecată, mai apoi a fost ucis în închisoare. Regelui Mihai şi familiei regale li se retrage cetățenia română, iar averea le este naționalizată. Se naționalizează, fără nici o despăgubire, fabricile, băncile, minele, asigurările, mijloacele de transport în comun. Se înființează Securitatea, sunt arestați înalții prelați ai bisericii greco-catolice, se impune o nouă constituție. Se extinde aria sovromurilor, care va ajunge la denumiri hilare "Sovrom-DAC-în-lichidare", unde a lucrat şi tatăl meu, o întreprindere de colectare a deşeurilor, ce era în lichidare.

Filatelia urmează şi ea, ca întreaga societate, cursul impus de la Moscova, cu voia Londrei şi Washingtonului. De la seria de Vederi, cu supratiparul RPR peste efigia regelui, la seriile aniversare ale UTM, ale noii constituții, 1 mai – ziua muncii, frăția de arme româno-sovietică, revoluția de la 1848, asta ca să aibă şi ceva istorie în spate, stema RPR-ului, cu eroarea aparținând unor tâmpiți – 0,50 bani în loc de 0,50 lei, se ajunge la Ziua Scânteii, prin Săptămâna Presei Democrate. Apar şi FDC-urile, prilej pentru tipărirea pe plicuri a îndemnurilor mobilizatoare, însoțite de mărcile aferente şi ştampile aşişderea. Se tolerează, ca prin minune, tipărirea FDC-urilor firmei clujene a lui Laszló Erős în paralel cu cele ale Poştei. Oricum

erau mai reuşite artistic decât cele aşa-zis oficiale şi mai mobilizatoare. Şi li s-a dat o spoială oficială, fiind admise la expoziții şi vândute la fel cu cele emise de către Stat.

În acest dizgrațios an 1948, la 12 septembrie este emisă o serie aiuritoare de timbre poştale formată din 7 valori, din care 6 cu suprataxă egală cu valoarea poştală, probabil în favoarea sindicatului ziariştilor, evident democrați. Seria are 4 mărci dantelate şi 3 nedantelate. Cine ştie din ce motive valoarea de 10 L brun, nu a fost emisă nedantelată şi nici nu are suprataxă. De fapt eu nu înțeleg dece au fost emise timbrele nedantelate, ce în acea perioadă au umplut clasoarele filateliştilor şi buzunarele largi ale statului. Dar moda nedantelatelor va ajunge la paroxism în perioada ceauşistă, când puzderia de colițe de fapt fără nici o valoare, s-au vândut la prețuri mari, condiționat de multe ori la negru datorită condițiilor impuse de către importatorul german al acestora, aflat în relații mai mult decât bune cu Casa Michel. Pentru a încurca şi mai mult lucrurile, în cadrul expoziției de la Palatul Poştei, prilejuită de Săptămâna Presei, în perioada 12-19 septembrie 1948, au fost puse în vânzare 1.500 de serii supratipărite manual, se spune că pe loc.
Supratiparul este cam acelaşi cu motivul central al mărcii cu valoarea de 5+5 L, adică 3 ziare, Pruncul Român (1848, editat de Eric Winterhalder şi C.A. Rosetti, ziar de orientare liberală), România Muncitoare (ziar de orientare socialistă, ce apare între 1905 şi 1914) şi Scânteia (ziar ilegal comunist, apărut între 1931 şi 1940, cu sprijin logistic sovietic). În revista Filatelia nr.1 din 1 ianuarie 1949 se menționează seria Săptămâna Presei Democrate ca având 7 valori şi un tiraj de 50.000 de exemplare. Valorile sunt de 5 + 5 lei roşu, dantelat şi nedantelat, 10 + 10 Lei violet, idem, 15 + 15 Lei albastru, idem, 10 Lei brun, numai nedantelat. Cu prilejul "Zilei Scânteii" se spune că s-au supratipărit cu însemnele "Săptămânii Presei" circa 2.000 de serii. În majoritatea cataloagelor româneşti, căci doar acestea o menționează, tirajul apare ca fiind 1.500.
Se găsesc două tipuri de seturi de FDC-uri, cel realizat de Laszló Erős, emisiune particulara într-un tiraj de 200, nenumerotate şi cel aşa zis oficial, de fapt este vorba de două cartoane numerotate. Atât FDC-urile cât şi cartoanele nu au ştampilă de zi aplicată ci doar o ştampilă a expoziției, cu textul "SĂPTĂMÂNA PRESEI DEMOCRATE DIN R.P.R. 12-19 SEPT 1948 BUCURESTI-POSTA" .

FDC Laszló Erős

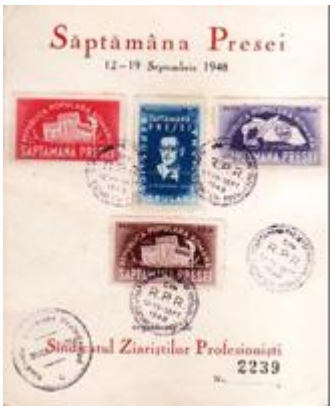

carton mărci dantelate - sindicat

carton mărci nedantelate - sindicat

Cartoanele mai au aplicată o ştampilă de serviciu a Sindicatului Ziariştilor Profesionişti şi localitatea – Bucureşti. Posed un set de cartoane pe care nici măcar mărcile nu au aplicată vreo ştampilă, aceasta fiind pusă alături, să nu murdărească timbrele …

Nu numai atât. Din mărcile aşa zis supratipărite, eu nu am văzut niciuna circulată, cu ştampila de plecare pe ea, ca să nu mai vorbim de cazul ideal când să existe şi un plic circulat, cu mărci supratipărite, cu ştampilă de plecare şi de sosire. Nici nu cred că există, cu toate că sunt menționate. Nu am văzut nici un carton sau FDC având aplicat pe mărci supratiparul.
Ştampila trebuie să spunem că nu este deloc o ştampilă "Prima Zi a Emisiunii" ci o ştampilă "Prima Săptămână a Emisiunii" deoarece în loc să indice data când a fost emisă emisiunea, arată perioada de o săptămână când a fost deschisă expoziția filatelică.

O altă problemă este cea a aplicării supratiparului. În primul rând supratiparul a fost aplicat la un ghişeu special în cadrul expoziției, care se afla chiar în holul Poştei Mari din Calea Victoriei, actualul Muzeu Național de Istorie a României. Deci nu se poate spune că a fost aplicat fără de ştiința conducerii Poştei. Acesta a fost de altfel şi motivul pentru care este totuşi considerată o emisiune poştală distinctă. Vremurile erau tulburi bine, aşa că şi un singur telefon de la Guvern dat organizatorilor expoziției, este vorba despre Sindicatul Ziariştilor Profesionişti, putea pune emisiunea pe roate. Să fi fost domnul Laszló Erős, acela ce realiza şi distribuia FDC-urile, cel ce solicitase un astfel de telefon? Nu este exclus, avea unde să apeleze şi era direct interesat. Pe atunci hotărîrile nu se luau pe baza unor documente înregistrate, acestea eventual se întocmeau ulterior, dacă se mai întocmeau. Chiar şi averile şi de multe ori viețile unor oameni erau luate pe baza unor telefoane sau a unor "indicații" scrise agramat pe un colț de ziar.
Matrița supratiparului fusese confecționată din timp şi pregătită pentru a putea fi folosită la o aplicare manuală în ghişeul din expoziție. Se pare că era vorba de un rulou de cauciuc, de lungime şi diametru discutabile încă, având gravate în negativ mai multe imagini ale supratiparului. Se punea pe o bucată de sticlă cerneală tipografică ce era omogenizată cu un rulou din acelea de uz fotografic, apoi se plimba ruloul-negativ pe această suprafață până se realiza acoperirea uniformă a desenului, ceea ce se şi auzea. Având nişte repere bine stabilite, se rula pe coala de timbre sau doar pe nişte ştraifuri din acea coală.

În articolul din Filatelia nr.12/95 dl. Angelo-Barbu Popescu menționează
„ … Cercetând două cartoane pe care s-au aplicat mărcile cu supratipar (colecția autorului), am găsit pe spatele ambelor urma a patru supratipare. Acestea au fost aplicate, atât pe serii cât şi pe spatele celor două cartoane, cu un rulou de cauciuc

având gravate în negativ patru clişee ale supratiparului în discuţie. Fiecare clişeu are caracteristici distincte, rezultând 4 tipuri. Un calcul simplu (după măsurare) arată că diametrul rolei de cauciuc era de 39,47 mm.
Din studiul materialului (emisiunea cu supratipar) aflat la dispoziţia autorului, rezultă că supratipărirea s-a făcut pe ştraifuri de 10 mărci (în ipoteza că o coală era formată din 10 x 10 = 100 mărci); în circuitul filatelic se găsesc unicate, ştraifuri de 2, 3, sau 4 mărci, necunoscându-se blocuri de 4… “

Poate că diametrul ruloului o fi fost de 40 mm. Dar lungimea? Ipoteza coalei de 10×10 mărci este improbabilă dacă tipărirea s-a făcut la Fabrica de Timbre în 1948. Mărcile de dimensiuni similare aveau cel mult 5×10 mărci în acele timpuri. Aşa ştiam eu. Nu am întâlnit nicăieri informaţia că aceste coli ar fi avut 100 de mărci. Totuşi şi domnii “Max Peter” şi Daniel Marcu insistă că aşa este. Posibil, dar până nu văd, nu sunt absolut convins, indiferent de câtă încredere am în domniile lor. Iar afirmaţia că nu se cunosc decât ştraifuri de 2, 3, sau 4 mărci cu supratipar este categoric falsă. Iar imaginile celor patru tipuri prezentate în revistă nu mi se par relevante, diferenţele putând apare doar din apăsarea ruloului de cauciuc. Existenţa blocurilor cu supratiparul bine aliniat dovedeşte că lungimea ruloului a fost de cel puţin două lungimi de timbru. Este importantă lungimea ruloului pentru a putea aprecia numărul de erori ce se pot întâlni şi deci raritatea şi valoarea lor.

5+5 şi 10 lei brun cu supratipar, blocuri de 4

10+10 lei nedantelat cu supratipar, bloc de 4

5+5 lei nedantelat şi 10+10 lei dantelat, blocuri de 4 ştampilate la mijloc

15+15 dantelat şi nedantelat, blocuri de 4, ştampilate la mijloc

Am dat acum vreo 30 de ani şi peste o “serie” în blocuri de 4, pe care o am încă, ce au supratiparul pe trei din blocuri pus pe fiecare marcă, aşa cum îi stă bine unui supratipar, iar pe patru blocuri nu mai au supratipar ci au aplicată ştampila expoziției, pe mijlocul fiecărui bloc. Ce serie mai este şi aceasta? Nu văd decât o explicație. Atât “supratiparul” cât şi ştampila expoziției au fost folosite de către domnii ziarişti, aşa cum au dorit domniile lor, fără a se sinchisi deloc de regulile Poştei. Oficianții poştali sau au cam lipsit de pe acolo, sau au pus ştampila acolo unde au dorit domnii ziarişti, dacă nu cumva a fost detaşată acolo Coana Safta, cea care făcea floricele calde alături, la intersecția Căii Victoriei cu Splaiul Dâmboviței. Nu ştiți cine este Coana Safta? Păi cea care se ținea cu Bărzoi, un fost coleg de clasa a treia primară cu mine. L-a văzut aşa lung şi slab, l-a plăcut, i s-a părut ei că promitea şi l-a luat de l-a crescut. L-a crescut bine. Avea vreo doi metri aproape şi făcea nişte floricele mai bune ca ale Coanei Safta. Îl lăsa acolo la colț să floricească iar ea mai lipsea câte o oră, două, cu trebi. Poate chiar la Expoziția Presarilor, la pus supratipare.
Doar aşa s-ar explica apariția unor supratipare inversate sau duble.

Sau poate că treburile au fost mult mai simple la început. Supratiparul nu a fost altceva decât o versiune a ştampilei expoziției. Nevrând nimeni să renunțe la una din versiuni, s-au pus amândouă, fiecare a pus ce ştampilă a vrut. Şi ca să nu existe supărare, cea rotundă s-a pus pe colț iar cealaltă pe mijloc. Şi aşa a apărut supratiparul … Dacă nu credeți, o putem întreba pe Coana Safta, căci pe altcineva nu prea mai putem să întrebăm.

În articolele domnilor Dumitru Şerban Sfârlos şi Mircea Gheorghe este reprodus acelaşi exemplar din supratiparul inversat aplicat pe marca de 5+5 lei dantelată. În articolul dlui Angelo-Barbu Popescu este reprodus un supratipar inversat aplicat pe marca de 5+5 lei nedantelată. În lucrarea dlui Sergiu Marian Găbureac (GSM) "Catalog specializat … ", care a avut amabilitatea să mă ajute să completez informațiile referitoare la erorile emisiunii cu supratipar, precum şi în Banca de date a acestor erori, cu imaginea fiecăreia, mărită suficient şi cu autorul sau autorii semnalării lor, care este pur şi simplu o comoară, sunt menționate supratipare inversate pe mărcile de 5+5 lei dantelat (din colecția d-lui Victor Iordache), 5+5 nedantelat (din colecția d-lui Victor Iordache), 10+10 nedantelat, supratipar dublu, normal şi inversat pe 10+10 nedantelat – semnalat tot de către d-l Victor Iordache. In colecția mea proprie am o marcă de 15+15 lei care are o urmă dintr-un al doilea supratipar.

Mulțumesc în mod deosebit d-lui Victor Iordache ce a avut amabilitatea de a-mi pune la dispoziție imaginile din propria dânsului colecție.

5+5 lei supratipar inversat. Din colecția d-lui Victor Iordache

5+5 nedantelat, supratipar inversat, din colecția d-lui Victor Iordache

10+10 lei nedantelat, supratipar inversat, de la GSM

10+10 lei supratipar inversat, de la GSM, semnalare IV - Victor Iordache

15+15 lei supratipar dublu, mai mult urmă, colecția proprie

Ce poți să mai spui despre o astfel de emisiune? In primul rând că nu este deloc o emisiune, ci o apariție conjuncturală generată de nişte vânzători de timbre, tolerată

dar niciodată recunoscută de Poştă. În listele de preţuri şi în cataloagele româneşti este menționată dar şi cotată chiar foarte bine. Colecționarii umblă după ea şi sunt foarte satisfăcuți când îşi mai pot adăuga o minune. Nu trebuie blamați, aşa sunt colecționarii. Să nu uităm că doar oamenii, coţofenele şi caracatițele au pasiunea colecționarului …

Subțirea bibliografie a emisiunii Săptămâna Presei 1948

Mircea Gheorghe, Pseudoemisiunea “Săptămâna presei democratice” cu supratipar (The overprinted “Democratic Press Week” issue), Filatelia No.11(535), Nov. 2000, p.8-9.

Angelo-Barbu Popescu, Supratiparul “Ziarişti – 1948” ranversat, Filatelia, nr12(476), Dec.1995, p.4 – de la o semnalare a lui Marius Măciucă

Dumitru Serban Sfârlos, Săptămîna Presei Democrate (The ‘Democratic Press Week’ overprinted issue), Filatelia No.8(291), August 1980, p.2.

Informații transmise de către d-l Victor Iordache asupra unor mărci din colecția proprie.

Catalogul Mărcilor Postale Românesti, 1964, Ed.Transporturilor şi Telecomunicațiilor, p.123
Catalogul Mărcilor Postale Românesti, 1974, Kiriac Dragomir, Aurel Surpățeanu (CMPR’74), Bucureşti, p.241-242
Catalogul Mărcilor Poştale Româneşti, 1984, Spineanu Cornel, Editura Ştiințifică, vol II, p.8
Sergiu Marian Găbureac, România, Catalog Specializat Semiilustrat, Bucureşti, 2010

http://kolector.ro/2013/04/28/saptamana-presei-democrate-65-de-ani-de-patimi-proletare/

Daniel Marcu

Saptamana Presei Democrate – 65 de ani de patimi proletare

Categorii:Filatelie

Multe detalii semnificative ale emisiunilor filatelice romanesti din perioada moderna se pierd in valtoarea istoriei. Mai trece un an, mai trece un cincinal, mai trece un deceniu, evidentele se estompeaza, faptele se transforma in folclor, urmele contributorilor se sterg una cate una, odata cu disparitia fizica a participantilor activi in procesul de creatie sau in cel de tiparire a marcilor postale. Atunci, colectionarii apeleaza la cataloagele moderne, iar cercetatorii la arhivele existente, indraznind impreuna sa spere ca intr-o buna zi vor da de urma luminitei din tunel: adevarul istorico-postal. Emisiunea filatelica cu supratipar „Saptamana Presei Democrate" din 1948 nu face exceptie de la aceasta realitate, reprezentand una din cele mai incalcite afaceri proletcultiste cu zanganit de lei grei.

Cea mai pertinenta analiza de pana acum a fost realizata la mijlocul anului trecut de cercetatorul Cornelius Ionescu in materialul „Saptamana presei… democrate 1948„. In studiul sau comparativ, totodata o compilatie asupra caracterului oficios al sursarjarii, se regasesc mai toate descoperirile semnalate de mai multi filatelisti in perioada 1964-2010, o trecere in revista a conditiilor istorice care au stat la baza aparitiei acestui surogat filatelic, precum si ultimele descoperiri de varietati si erori ale supratiparului aplicat.

Articolul de fata isi propune sa reconstituie cadrul istoric si sa intregeasca portretele celor care au contribuit, direct sau indirect, la aparitia emisiunii sursarjate „Saptamana Presei Democrate", iar materialele prezentate in imagini constituie marturii pretioase din publicatiile vremii pe marginea subiectului tratat si piese filatelice din colectia personala.

mărește

1948, Set de doua cartoane filatelice „Saptamana Presei Democrate” cu supratipar

Tablou de epoca revolutionara

In prima jumatate de an scursa de la proclamarea Republicii, noua politica de stat, urmata de transformarile din aparatul administrativ, sectorul financiar si institutiile de culturalizare a maselor, au produs efecte in lant pentru fiecare cetatean. In plus, schimbarile de personal cu inalta calificare si inlocuirea acestuia cu vechi ilegalisti din structurile propagandistice ale P.C.R., au creat degringolada printre functionarii onesti. Se manipulau istorii, se fabricau procese, se transformau destine, intelectualitatea era dispretuita si aruncata in temnite. Dupa ce indurasera umilinta razboiului, a ocupatiei sovietice, a falsificarii alegerilor, romanii ajunsesera la inceputul lui 1948 pe culmile disperarii.

Schimbarile legislative ale recent constituitei Mari Adunari Nationale (M.A.N.) trasau hotarare dupa hotarare liniile directoare ale dictaturii proletare. Mai tarziu au numit-o democratie, considerand ca simbolul dictatorial apartine doar trecutului si el trebuie infierat, nu proslavit. Unealta de forta a oranduirii stalinisto-dejiste, prin portavocea mosierului plugar (sic!) Dr. Petru Groza, ramanea propaganda politica.

Cadrul legislativ al presei

In hotararea din 11 iunie 1948, M.A.N. stabilea noua organizare a Ministerului Artelor si Informatiilor. Astfel, Directiunea Presei devenea unul din organele

centrale ale Ministerului, printre rolurile sale fiind acela de organizare si conducere a cursurilor si scolilor de ziaristi „*pentru pregatirea, perfectionarea si calificarea profesionala*„. In ceea ce priveste principalele atributiuni ale ministerului nou creat, putem enumera rolul de „*sustinere si indrumare a institutillor si asezamintelor artistice de stat, precum si supravegherea institutiunilor si manifestarilor artistice de orice fel*„. De asemenea, „*organizarea si indrumarea tuturor expozitiilor cu caracter artistic si politic*” constituia un pas urias inainte pentru „*transformarea culturii burghezo-mosieresti decadente intr-un act de cultura pentru toate masele*„.

Dupa ce, in septembrie 1944, fusese reactivat Sindicatul Ziaristilor Profesionisti (S.Z.P.) din cadrul Uniunii Ziaristilor Profesionisti, infiintat inainte de razboi de catre Constantin Bacalbasa, dupa numai cateva luni a fost inclus fortat in noua structura sindicalista creata de guvernul comunist – Uniunea Sindicatelor de Artisti, Scriitori si Ziaristi (U.S.A.S.Z.). Cu toate acestea, dupa 30 decembrie 1947, S.Z.P. isi recapata personalitatea juridica si isi reia functionarea, avand o structura organizatorica proprie din care faceau parte reprezentantii „noii prese democrate”.

In luna octombrie 1947, in cadrul lucrarilor celui de-al II-lea Congres al U.S.A.S.Z. se declanseaza procesul condamnarii tuturor formelor de cultura occidentala si se anunta adoptarea realismului socialist ca „*metoda unica in creatia artistica si in jurnalism*”. Tot in cursul anului 1947 este adoptata Legea nr. 265 „*pentru organizarea teatrelor, operelor si filarmonicilor de stat, precum si pentru regimul spectacolelor publice*„. Potrivit acestei legi, „*indrumarea si controlul institutiilor culturale mentionate revine Ministerului Artelor* (N.A.: devenit ulterior Ministerul Artelor si al Informatiilor), *prin Directia Generala a Teatrelor, Directia Generala a Muzicii si Directia Literelor si Manifestarilor Artistice Populare*„.

mărește

Reclama la spectacolul „Kermesa Presei” organizat de Sindicatul Ziaristilor Profesionisti in 12 iunie 1948

Rolul Sindicatului Ziaristilor Profesionisti

Perioada 1944–1948 a reprezentat un punct culminant in ceea ce priveste procesul epurarilor politice in mediul presei scrise romanesti. La baza s-au aflat cele mai importante structuri guvernamentale ale acelor timpuri (Consiliul de Ministri, Ministerul Propagandei Nationale si Ministerul Justitiei, prin intermediul Tribunalului Poporului). Acestor institutii guvernamentale li s-a adaugat Sindicatul Ziaristilor Profesionisti al carui rol fundamental era, conform Statutului, acela de sprijinire a gazetarilor, nicidecum de contributie la inlaturarea acestora din cauza opiniilor exprimate in scris, suportand astfel o serie de consecinte extrem de dure, ajungandu-se pana la detentia pe viata.

La inceputul lui 1948, in functia de Presedinte al S.Z.P. este numit Nicolae Moraru, pe atunci membru al U.S.A.S.Z. si considerat unul din cei mai agresivi proletcultisti, iar nici 3 saptamani mai tarziu in cea de Secretar General al

Ministerului Artelor si Informatiilor. Tot la acea data, in functia de secretar general al Sindicatului Ziaristilor Profesionisti se afla Gheorghe Zaharia, cel ce urma sa ajunga adjunct al directorului Institutului de Istorie a Partidului de pe langa C.C. al P.M.R..

La 1 iunie se petrece o rotatie de cadre la varful S.Z.P., Nicolae Moraru fiind inlocuit, datorita noilor atributiuni din cadrul Ministerului Artelor si al Informatiilor, cu Stefan Voicu (nascut Aurel Rotenberg). La acea data, Voicu era redactor-sef adjunct al „Scanteii", functie pe care si-o va exercita in paralel cu aceea de Presedinte al S.Z.P.

Odata instalat la conducerea S.Z.P., cei doi tovarasi organizeaza activitati cultural-artistice populare menite „*a combate putrefactia ideologica, care duce la randul ei la descompunerea formei artistice*„. Pe 12 iunie 1948 are loc evenimentul „Kermesa Presei" (spectacol cu intrare platita), iar pe 26 iunie un „Concurs de tir pentru ziaristi", ca un preambul al viitoarei mari manifestari politice din 15 august, dedicate aniversarii a 17 ani de la aparitia in ilegalitate a cotidianului central al P.C.R. – „Scanteia".

Cuplaj filatelico-jurnalistic

In sedintele din iulie-august 1948, conducerea Sindicatului Ziaristilor Profesionisti a inaintat conducerii ministeriale o propunere cu privire la desfasurarea in luna septembrie a unei manifestari propagandistice de amploare intitulata „Saptamana Presei Democrate". Rolul acesteia era justificat de nevoia unei cat mai mari apropieri a noii generatii de ziaristi de masele populare, in incercarea de atragere de noi cititori si de „umanizare" a meseriei de ziarist proletar. Analizand aceasta intiativa, Directia Literelor si Manifestarilor Artistice Populare, impreuna cu Serviciul Expozitii din cadrul Ministerului Artelor si Informatiilor au ajuns la concluzia ca o cuplare a celor doua evenimente inrudite nu era numai necesara, din cauza fondurilor limitate, ci chiar nimerita. Astfel, „Ziua Scanteii" urma sa fie integrata in Serbarile Populare ale „Saptamanii Presei Democrate" ce urmau sa aiba loc in Parcul National din Bucuresti, mai ales ca Presedintele S.Z.P., initiatorul actiunii, detinea si functia de redactor-sef adjunct al „Scanteii".

Festivitatile cuprindeau programe artistice, concursuri cu premii, o expozitie cu stampe si materiale documentare din perioada ilegalitatii, evocand „trecutul glorios

de lupta” al ziaristilor comunisti, precum si lansarea de catre Directiunea Generala P.T.T. a unei „*emisiuni de timbre postale speciale, inchinate presei democrate*„. Din cauza comasarii celor doua evenimente cu specific gazetaresc, s-a luat decizia ca de „Ziua Scanteii” sa fie sarbatoriti cei 4 ani de la aparitia legala a ziarului (primul numar in legalitate aparuse pe 21 septembrie 1944), si nu 17 ani de la editarea primului numar ilegal (15 august fiind o data depasita la momentul la care urmau sa fie organizate serbarile). Astfel ca, dupa numeroase analize, pentru desfasurarea „Saptamanii Presei Democrate” a fost stabilit intervalul 12-19 septembrie 1948.

Ce rol a avut László Erős?

Inafara faptului ca filatelistul clujean a fost ziarist cu acte in regula inca din perioada interbelica, din 1948 facand parte si din S.Z.P. (fiecare jurnalist din epoca era inscris din oficiu in Sindicat, daca dosarul de cadre era „curat”), alta legatura nu prea exista. Poate doar relatia de prietenie cultivata cu Teodor Cutlic, aflat la acea data in functia de sef al Serviciului Filatelic al Postei (devenit mai tarziu O.F.I.L.). Oricum, camaraderia filatelica dintre cei doi a facut posibila aparitia plicurilor prima zi a emisiunii in Romania, cu multe luni inainte de oficializarea monopolului de stat asupra realizarii acestor produse.

Consider ca intrebarea <*A fost initiativa unui grup de „oameni ai muncii” cu preocupari filatelice din sindicatul ziaristilor profesionisti sau a cunoscutului filatelist, comerciantul particular László Erős?*> a ing. Mircea Gheorghe din articolul „Pseudoemisiunea Saptamana presei democratice cu supratipar”, publicat in „Filatelia” nr.11/2000, este una retorica, fara nici un fel de acoperire in fapte concrete. Bineinteles ca ne putem inchipui ca Vasile Erős (numele de jurnalist pe care il folosea inca de la sfarsitul anilor ’30 atunci cand semna materiale de presa) a avut un rol activ in organizarea evenimentului, dar strict legat de realizarea setului de doua plicuri prima zi, in nici un caz de confectionarea matritei supratiparului sau de sursarjarea propriu-zisa.

Serbarile Presei

Festivitatile serbarilor populare au inceput in ziua de duminica, 12 septembrie 1948, si s-au incheiat peste o saptamana, printr-un grandios spectacol oferit in cinstea „Zilei Scanteii”. Cu acest prilej, autoritatile comuniste au dat unda verde si

realizarii unui film documentar intitulat chiar „Ziua Scanteii”, care sa surprinda manifestarile desfasurate la Bucuresti, in Parcul National. Filmarile au fost realizate de o echipa compusa din 8 cameramani ai Romfilm, iar lectura documentarului a fost asigurata de Virgil Popovici, binecunoscut din anii 1947-1950 pentru vocea inconfundabila din cinematografele unde rulau jurnale de actualitati.

Spectacolele au fost cu adevarat grandioase, evenimentele desfasurandu-se in fata a zeci de mii de oameni simultan pe 6 scene, amenajate in diferite colturi ale parcului, cu programe artistice ce se derulau imediat dupa ce conducatorii partidului isi terminau discursurile inflacarate. Importanta pe care partidul o acorda cotidianului sau central se poate observa cel mai bine in organizarea acestui prim spectacol propagandistic. Drept urmare, in editia din 21 septembrie 1948, „Scanteia” titra mare pe prima pagina: „*O zi minunata pentru poporul muncitor*„!

mărește

Plic adresat ministrului Octav Livezeanu in 1960 (in dreapta, fotografia Minstrului Artelor si Informatiilor intre 1948-1949)

Careul de (n)asi

Modul in care functionau relatiile in interiorul P.C.R. (redenumit P.M.R. dupa fuziunea cu P.S.D. din februarie 1948) este binecunoscut. Ierarhia cazona, dublata insa de vechile tovarasii care se legasera in timpul detentiilor in lagarele de la Tg. Jiu, Doftana sau din Transnistria (in cazul nomenclaturistilor evrei), actionau parghii pentru luarea unor decizii care, la o prima vedere, pareau de neimaginat din cauza uriasului aparat birocratic.

Ca o concluzie a descrierii tuturor aceste conditii istorice si conexiuni politice, iata personajele din aparatul de conducere care au avut un rol decisiv in desfasurarea „Saptamanii Presei Democrate”:

1. Octav Livezeanu (el insusi ziarist!), ministru al artelor si informatiilor din 13 aprilie 1948 (dupa un „stagiu de pregatire” in fruntea Ministerului Propagandei intre 1946-1947, viitor ministru al artelor intre 1949-1950, viitor ambasador, vicepresedinte al ARLUS, vicepresedinte al Institutului Roman pentru Relatii Culturale cu Strainatatea);

2. Stefan Voicu, presedinte al Sindicatului Ziaristilor Profesionisti si redactor-sef adjunct la „Scanteia” (viitor deputat al M.A.N. si redactor-sef al publicatiilor „Lupta de clasa”, redenumita „Era Socialista”);

3. Gheorghe Zaharia, secretar general al Sindicatului Ziaristilor Profesionisti (viitor director-adjunct al Institutului de Istorie a Partidului de pe langa C.C. al P.M.R.);

4. Teodor Cutlic, sef al Serviciului Filatelic al D.G.P.T.T. (viitor O.F.I.L., viitoarea I.C.S. Filatelia, initiator si conducator al clubului „Prietenii filateliei” in anii ’50).

Marturiile revistei „Filatelia”

In existenta sa de 65 de ani, emisiunea filatelica „Saptamana Presei Democrate” a adunat un sir de pareri pro si contra in ceea ce priveste supratiparirea intervenita cu prilejul serbarilor din Parcul National. Prima informatie din epoca s-a pastrat in revista „Filatelia” din 15 septembrie 1948: „*In cadrul Saptamanii Presei care are loc intre 12 si 19 septembrie, Directiunea Generala P.T.T. va pune in circulatie in ziua de 19 septembrie o emisiune de timbre postale speciale, inchinate presei democrate*. (…) *Valabilitatea de francare pana la epuizare. In prima zi a emisiunii, la oficiul Bucuresti I va functiona stampila primei zile a emisiunii*. (…) *Pentru prima zi a emisiunii se va aplica o stampila speciala dar numai pe cartoanele imprimate cu acest prilej de catre Sindicatul Ziaristilor*.„.

Asadar, nimic despre supratipar! In numarul urmator al revistei, din 1 octombrie 1948, redactorii „Filateliei” vin cu noi precizari in articolul „Saptamana Presei a devenit una din cele mai rare emisiuni romanesti”: „*Interesul cu care filatelistii au primit emisiunea postala oficiala scoasa in cadrul Saptamanii Presei a fost peste orice asteptari.* (…) *S-au incheiat tranzactii destul de importante, s-au supralicitat*

ofertele ajungandu-se, la un moment dat, sa se ofere chiar de 5 ori valoarea nominala. Si toate acestea inainte ca timbrele sa fi fost distribuite abonatilor. (…) *Daca pentru multi faptul pare surprinzator, totusi pentru cunoscatori el era asteptat, era scontat. In primul rand, tirajul foarte redus: 50.000 serii complete, cand stiut este ca numai la Posta sunt abonamente facute pentru circa 200.000 serii. De altfel, acest fapt a facut ca abonatilor filatelici sa nu li se distribuie decat cate o serie de fiecare grupa de 5.*"

Si acum vine, in premiera, mentiunea unui sursarj aplicat pe marcile „Saptamana Presei Democrate": <*Putinele serii ce au ramas s-au consumat in prima zi a emisiunii fie aplicandu-se pe cartoanele speciale imprimate cu acest prilej de Sindicatul Ziaristilor, fie sursarjandu-se in Parcul National cu insemnul „Saptamanii Presei" cu ocazia „Zilei Scanteii"*>.

In plus, din materialul sintetic „Stampilele speciale ale anului 1948", aparut in numarul din 1 februarie 1949, aflam ca „*In cadrul saptamanii presei democrate s-a emis o serie de timbre inchinate acestui eveniment.* (…) *Cu tus negru s-au obliterat 3.687 serii complete*„.

In cadrul săptămânii presei democrate, s'a emis o serie de timbre închinate acestui eveniment. Ştampila având la margine două cercuri paralele are următorul text: Săptămâna presei democrate". Cu tuş negru s'au obliterat 3.687 serii complecte.

mărește

Stampila speciala „Saptamana Presei" cu care au fost obliterate 3.687 de serii – anunt aparut in revista „Filatelia" din 1 februarie 1949

Concluziile cercetarilor intreprinse:

1. Punerea in circulatie a marcilor s-a facut in ziua de 19 septembrie 1948, asa ca prima zi a emisiunii trebuie considerata aceasta data, nu 12 septembrie cum apare in cataloagele actuale.

2. Sursarjul a fost aplicat pe loc in Parcul Carol, in ghisetul special amplasat de organizatori (Sindicatul Ziaristilor Profesionisti), in colaborare cu Serviciul Filatelic al Directiei Generale a P.T.T.. Supratiparul constituie incununarea evenimentului celebrat si anume „Ziua Scanteii" din cadrul Saptamanii Presei. Nu se poate inainta numarul total al seturilor sursarjate, deoarece nu exista documente in acest sens, ci doar estimari ale unor participanti la manifestari, care oscileaza intre 1.500 serii (in toate cataloagele din 1959 pana in prezent) si 2.000 serii (revista „Filatelia" din 1 ianuarie 1949).

3. Cartoanele oficiale emise de S.Z.P. au fost francate si obliterate cu stampila speciala la ghiseul din Parcul National, de-a lungul intregii saptamani 12-19 septembrie, acesta fiind si motivul pentru care nu exista o pozitionare identica a marcilor, ca in cazul plicurilor prima zi.

4. Timbrele s-au comercializat incepand cu 12 septembrie 1948 la acelasi ghiseu special din Parcul National, membrilor Sindicatului Ziaristilor Profesionisti revenindu-le spre vanzare circa 23.000 de serii complete din totalul de 50.000, in contrapartida suprataxei in folosul S.Z.P (doua marci de 5+5, doua de 10+10 si doua de 15+15, insumand un total incasat de 60 lei/serie din valoarea nominala de 130 lei/serie). Astfel, totalul incasarilor S.Z.P. obtinut numai din vanzarea marcilor a fost de 3 milioane de lei, din totalul de 6.500.000, reprezentand valoarea nominala a celor 50.000 de serii complete.

5. Din totalul de 50.000 de seturi complete, 3.687 de serii au fost preobliterate cu stampila speciala, 5.000 de serii au fost folosite la francarea cartoanelor oficiale, iar intre 1.500-2.000 de serii au fost supratiparite.

6. Nu se cunoaste pretul cu care au fost vandute cartoanele oficiale sau seriile sursarjate, cu siguranta acesta fiind sensibil mai mare decat al seriei de baza, care in ultima zi a manifestarilor a atins cote de pana la 5 ori valoarea nominala.

7. Informatia precum ca „*Pentru prima zi a emisiunii se va aplica o stampila speciala dar numai pe cartoanele imprimate cu acest prilej de catre Sindicatul*

Ziaristilor” nu are sustinere in realitate, stampila fiind folosita atat pentru obliterarea blocurilor de 4, cat si a plicurilor prima zi realizate de filatelistul clujean László Erős sau a altor tipuri de suporturi (plicuri, carti postale, foi veline) pe care numerosi participanti la eveniment au atasat seria de timbre.

8. Pana in prezent nu a fost descoperita nici o circulatie postala (efectiva sau de complezenta) cu francatura continand vreunul din timbrele sursarjate, acest fapt punand sub semnul indoielii mentiunea anumitor filatelisti cu privire la faptul ca „*marcile supratiparite au fost utilizate pentru francare la oficiul postal infintat in incinta expozitiei*„. Singurele exemple de marci cu sursarj obliterate cu stampila de zi sunt cele prezente pe setul de doua cartoane, aflat in colectia personala, aratat la inceputul materialului (ex-colectia regretatului actor Ioan Faraianu).

9. Daca obliterarea cu stampila speciala „**SAPTAMANA – PRESEI – DEMOCRATE DIN R.P.R. * 12-19 – SEPT. 1948 * BUCURESTI – POSTA**” s-a facut de catre reprezentantul Serviciului Filatelic al Postei, fiind singurul element marcofil acceptat si prezentat colectionarilor in publicatiile de specialitate, sursarjarea a fost realizata de unul sau mai multi membri ai Sindicatului Ziaristilor Profesionisti. Aceasta din urma si-a pastrat caracterul neoficial, apoi semi-oficial, devenind in cele din urma simbolul oficios al „Zilei Scanteii”, fiind mentionat, listat si cotat de toate cataloagele importante abia dupa 11 ani de la aparitie.

ŞTAMPILELE, SIGILIILE, PLACHETELE ŞI ORICE FEL DE INSIGNE SE POT CONFECŢIONA NUMAI LA MONETĂRIA NAŢIONALĂ

Ministerul Finanţelor a dat un ordin circular prin care atrage atenţia autorităţilor, instituţiilor de Stat, administraţiilor locale, instituţiilor autonome, regiilor publice, administraţiilor comerciale şi direcţiilor speciale de orice fel, că odată cu decretarea stemei Republicii Populare Române, sunt obligate a comanda numai la Monetăria Naţională ştampilele şi sigiliile de care au nevoie.

Deasemenea se vor comanda numai la Monetăria Naţională orice fel de insigne, plachete, decoraţii, semne de identitate, ştanţe gravate etc.

Până la data de 1 Iulie a. c. autorităţile şi instituţiile de Stat pot trimite comenzile lor pentru orice fel de ştampile, sigilii, insigne, etc. direct la Monetăria Naţională.

După această dată comenzile nu se vor putea face decât prin Biroul de Comenzi al Monetăriei Naţionale din Bucureşti str. 30 Decembrie nr. 18 (fost Carol).

mărește

Regimul stampilelor in R.P.R. – Comunicatul MOnetariei Nationale aparut in „Romania Libera” din 29 mai 1948

Pro si contra

Literatura de specialitate aparuta din 1949 si pana in prezent a ales sa trateze in mod diferentiat emisiunea cu supratipar nerecunoscuta de D.G.P.T.T.. In perioada de inceput de dupa proclamarea R.P.R., oficialii administratiei postale nu au mentionat seria respectiva in cataloagele din 1949 (Supliment la Catalogul Filatelic editat de F. Konrad in 1948), 1950, 1951, 1954 si 1957. Odata cu aparitia editiei din 1959, urmata de cele din 1964, 1974 si 1984, emisiunea sursarjata si-a facut prezenta in cataloagele romanesti, precum si in cele cateva studii filatelice care au tratat emisiunile din perioada R.P.R. (Studii de filatelie 1965, Indrumatorul filatelistului 1970-1971, Catalogul francaturilor romanesti 1948-1963).

Seria de baza

Cele 7 timbre introduse in circulatie pe 19 septembrie 1948 au fost imprimate „*dupa schitele pictorilor Cecilia Merlaub si Gheorghe Tomaziu*„. Seria de baza se

compune din 6 timbre cu supratxa in folosul Sindicatului Ziaristilor Profesionisti (3 dantelate + 3 nedantelate cu valorile nominale de 5+5 lei, 10+10 lei si 15+15 lei) si un timbru dantelat fara supratxa cu valoarea de 10 lei, toate tiparite in coli de 100 bucati. Mai jos redau seria in blocuri de 20 de timbre, cu mentiunea ca in momentul achizitiei acestea erau de 50 de timbre si colile fusesera desprinse in doua jumatati. Tirajele au fost de 50.000 de serii complete + 1.950.000 de marci dantelate fara supratxa cu valoarea de 10 lei (comandate de D.G.P.T.T. pentru francarea corespondentelor).

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate – Bloc de 20 de timbre dantelate cu supratxa de 5 + 5 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate – Bloc de 20 de timbre dantelate cu supratxa de 10 + 10 lei

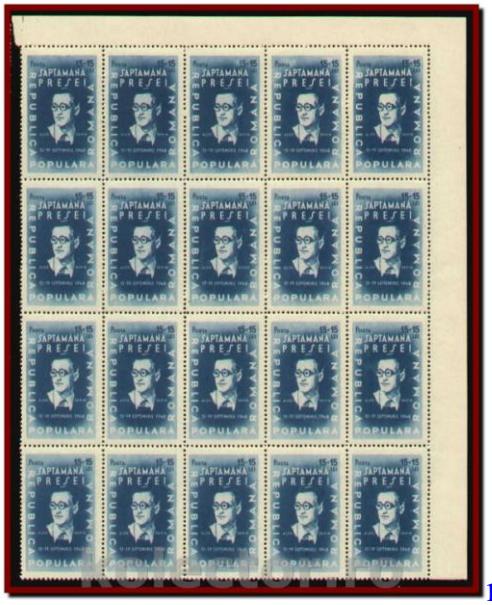

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate – Bloc de 20 de timbre dantelate cu supratаxa de 15 + 15 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate – Bloc de 20 de timbre dantelate fara supratаxa, cu valoarea de de 10 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate – Bloc de 20 de timbre nedantelate cu suprataxa de de 5 + 5 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate – Bloc de 20 de timbre nedantelate cu suprataxa de de 10 + 10 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate – Bloc de 20 de timbre nedantelate cu suprataxa de de 15 + 15 lei

Supratiparul

Conform noilor reglementari ale Ministerului Finantelor, aduse la cunostinta „*autoritatilor, institutiilor de stat, administratiilor locale, institutiilor autonome, regiilor publice, administratiilor comerciale si directiilor speciale de orice fel*„ incepand cu 1 iulie 1948 comenzile de stampile, sigilii, plachete si orice fel de insigne se puteau adresa doar Biroului de Comenzi al Monetariei Nationale.

Asadar, inclusiv matritele de supratiparire a marcilor postale si fiscale erau supuse noilor reglementari impuse de guvernul Petru Groza. Orice incercare de eludare a acestui ordin circular atragea, de la sine, o condamnare la ani grei de temnita. Din acest punct de vedere, probabilitatea ca unul din cei angrenati in actiunea de sursarjare a celor 7 timbre sa fi actionat de capul lui „pentru obtinerea de foloase necuvenite”, ori „in cardasie” cu alti tovarasi, pentru a-si confectiona matritele pe cale ilegala, iese din discutie.

Filatelistul Cornelius Ionescu mentioneaza in articolul sau: „*Se pare ca era vorba de un rulou de cauciuc, de lungime si diametru discutabile inca, avand gravate in negativ mai multe imagini ale supratiparului. Se punea pe o bucata de sticla cerneala tipografica ce era omogenizata cu un rulou de uz fotografic, apoi se plimba ruloul-negativ pe aceasta suprafata pana se realiza acoperirea uniforma a desenului. Avand niste repere bine stabilite, se rula apoi pe coala de timbre sau doar pe niste straifuri din acea coala.*„.

Indiferent de metoda folosita pentru sursarjarea timbrelor, cert este ca matrita (sau matritele) a fost obtinuta de catre conducerea S.Z.P. printr-o adresa oficiala catre Biroul de Comenzi al Monetariei Nationale, iar operatiunea de supratiparire s-a desfasurat in oficiul special din Parcul National, nu la Fabrica de Timbre sau la Oficiul Bucuresti I. La bogatia de noi semnalari ale erorilor de supratipar din colectiile particulare apartinand cercetatorilor-filatelisti Victor Iordache, Cornelius Ionescu sau Marius Maciuca, adaug cateva imagini cu o rezolutie de 600 dpi, cu diferite varietati ale sursarjului (ancrasare, suprasaturatie).

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate cu supratipar – Timbrul dantelat cu supratasa de 5 + 5 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate cu supratipar – Timbrul dantelat cu supratasa de 10 + 10 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate cu supratipar – Timbrul dantelat cu supratasa de 15 + 15 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate cu supratipar – Timbrul dantelat fara supratasa, cu valoarea nominala de 10 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate cu supratipar – Timbrul nedantelat cu supratasa de 5 + 5 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate cu supratipar – Timbrul nedantelat cu supratataxa de 10 + 10 lei

mărește

1948, Saptamana Presei Democrate cu supratipar – Timbrul nedantelat cu supratataxa de 15 + 15 lei

Cartoanele oficiale, fdc-urile si plicurile filatelice

Pentru suvenirurile filatelice din timpul manifestarilor Saptamanii Presei regula a fost ca nu exista nici o regula. Din acest considerent pe care nu-l pot deslusi, ne-au ramas cartoane filatelice oficiale obliterate, altele doar francate dar fara stampila speciala, iar altele cu seria completa pe un singur carton in loc de doua. Suporturile emise de S.Z.P. si denumite generic „cartoane oficiale ale Saptamanii Presei” au fost de fapt confectionate atat dintr-un carton de 150 gr/mp, cat si din foi veline cu o grosime de 70-90 gr/mp. Cu toate acestea, nu exista o logica in distributia francaturilor filatelice, marcile dantelate si nedantelate intalnindu-se pe ambele tipuri de „cartoane”.

Plicurile prima zi a emisiunii realizate de László Erős le-am intalnit in seturi de doua plicuri, cu distributie 4+3 timbre (dantelate + nedantelate, ca in cazul cartoanelor), dar si in varietatea unei serii complete pe un singur plic. De asemenea, exista seturi de plicuri imprimate pe hartie alba (cele mai intalnite), dar si pe hartie crem (mai rare). In plus fata de cele enumerate, am mai descoperit si suveniruri filatelice ale colectionarilor de ocazie, cu seria de 7 marci atasata pe diverse tipuri de plicuri.

mărește

1948, Set de doua cartoane filatelice obliterate cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Set de doua cartoane filatelice, cu timbrele ramase neobliterate cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Carton filatelic cu seria completa obliterata cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Set de doua plicuri prima zi (pe hartie alba) obliterate cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

[mărește]

1948, Set de doua plicuri prima zi (pe hartie crem) obliterate cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

[mărește]

1948, Plic prima zi cu serie completa obliterata cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic de Posta Aeriana cu serie completa obliterata cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu serie completa obliterata cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu bloc de 4 timbre dantelate 5 + 5 lei obliterat cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu bloc de 4 timbre dantelate 10 + 10 lei obliterat cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu bloc de 4 timbre dantelate de 10 lei obliterat cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu bloc de 4 timbre dantelate de 15 + 15 lei obliterat cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu bloc de 4 timbre nedantelate de 5 + 5 lei obliterat cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu bloc de 4 timbre nedantelate de 10 + 10 lei obliterat cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

mărește

1948, Suvenir filatelic pe plic uzual cu bloc de 4 timbre nedantelate de 15 + 15 lei obliterat cu stampila speciala „Saptamana Presei Democrate din R.P.R.”

65 de ani de patimi proletare

Anul acesta se implinesc 65 de ani de la momentul in care Sindicatul Ziaristilor Profesionisti si Serviciul Filatelic al Directiei Generale a P.T.T. si-au dat mana pentru faurirea unei emisiuni de marci postale care sa dureze vesnic. Masa, felicitarile si dansul au avut loc, dupa cum bine vazut-am, in Parcul National intre 12-19 septembrie 1948, cu puzderie asudata de oameni ai muncii de-abia iesiti din schimbul I, smog de mititei si butoaie de bere revarsandu-se printre clasoare doldora de „Saptamana Presei”.

Cu binecunoscutu-i stil, cand hatru, cand sarcastic, spunea bunul prieten Cornelius in articolul mai sus amintit: „(…) *poate ca treburile au fost mult mai simple la inceput. Supratiparul nu a fost altceva decat o versiune a stampilei expozitiei. Nevrand nimeni sa renunte la una din versiuni, s-au pus amandoua, fiecare a pus ce stampila a vrut. Si ca sa nu existe suparare, cea rotunda s-a pus pe colt iar cealalta pe mijloc. Si asa a aparut supratiparul…*”

Si uite-asa, ne apropiem de imaginea reala a evenimentelor de atunci. A fost pentru prima data cand un filatelist roman a reusit sa inteleaga ce era evident in privinta emisiunilor „Saptamana Presei Democrate”: ca, de fapt, au fost doua manifestari distincte (Saptamana Presei si Ziua Scanteii), ca supratiparul atat de bine cotat, dar contestat in acelasi timp, nu reprezinta decat o alta stampila speciala menita sa

aniverseze cei 4 ani de la aparitia in legalitate a cotidianului central al P.C.R. (initiativa celei de-a doua matrite apartinand doar conducerii S.Z.P.), ca in ghiseul filatelico-postal a stampilat fiecare ce si cum a putut, ca imaginatia unor filatelisti nu are limite iar mintea altor colectionari este dispusa sa „inghita" orice s.a.m.d.

Patimile proletare s-au potolit de mult. Cand si cand se mai aude cate-o trompeta de fanfara militara, schelalaind in surdina „Desteptarea". Important e s-o mai auda careva…

P.S.: „Saptamana Presei Democrate" cu supratipar ramane una din marile sarade ale filateliei romanesti contemporane si, pentru mine cel putin, un mister. Nu de alta, dar este singura emisiune pe care nu am vazut-o in intregime aliniata in formatie de blocuri de 4 timbre. Pe cuvant de ziarist.

La intocmirea acestui material, am folosit urmatoarele surse bibliografice:

– Cornelius Ionescu – „Saptamana presei… democrate 1948" (http://colectii.toateblogurile.ro/), 2012

– Marian Petcu – Cenzura in Romania (vol. „Cenzura in spatiul cultural romanesc"), 2005

– Mr. drd. Petru Opris – „Tentativa de frauda intelectuala la nivelul nomenclaturii dejiste", 2004

– Cristian Scaiceanu – „Istoria miscarii filatelice din Romania", 2011

– *** – „Emisiunea filatelica Saptamana Presei" (in revista „Filatelia" nr. 8, seria II, 15 septembrie 1948)

– *** – „Saptamana Presei a devenit una din cele mai rare emisiuni romanesti" (in revista „Filatelia" nr. 9, seria II, 1 octombrie 1948)

– *** – „Sfarsit de an" (in revista „Filatelia" nr. 1, 1 ianuarie 1949)

– *** – „Stampile speciale (in revista „Filatelia" nr. 3, 1 februarie 1949)

– F. Konrad – „Catalog filatelic R.P.R., Supliment", 1949

– *** – „Catalog filatelic oficial al timbrelor Republicii Populare Romane”, 1950

– *** – „Catalog filatelic oficial al timbrelor Republicii Populare Romane”, 1951

– *** – „Catalog filatelic oficial al timbrelor Republicii Populare Romane”, 1954

– *** – „Catalog filatelic al Republicii Populare Romane”, 1957

– F. Konrad, ing. Misu Herscovici – „Catalogul marcilor postale romanesti”, 1959

– *** – „Catalogul marcilor postale romanesti”, 1964

– Kiriac Dragomir, Aurel Surpateanu – „Catalogul marcilor postale romanesti”, 1974

– Corneliu Spineanu – „Catalogul marcilor postale romanesti”, 1984

– Mircea Gheorghe – „Pseudoemisiunea Saptamana presei democratice cu supratipar (in revista „Filatelia” nr.11 din Noiembrie 2000)

– Dumitru Serban Sfarlos – „Saptamana Presei Democrate (in revista „Filatelia” nr.8 din August 1980)

– Cornel Spineanu, Ernest Morgenstern, George Florescu – „Studii de filatelie”, 1965

– *** – „Indrumarul filatelistului”, 1970-1971

– Norbert Blistyar – „Catalogul francaturilor romanesti 1948-1963”, 2007